

Samenvatting

Rob Bregman

Columnist Ben Wijffelaars kijkt terug op de eerste week van januari, toen we met vorst en een dik pak sneeuw te maken kregen. Behalve over zijn planten is hij enigszins bezorgd over de elektriciteitsrekening.

In zijn serie artikelen over de oude 'Verkade'-albums uit de jaren '30 behandelt Theo Heijnsdijk het 'Borstel-rozetblad' (*Echeveria setosa*). Dit lid van de vetplantenfamilie (Crassulaceae) werd ontdekt en beschreven in het begin van de vorige eeuw door de Duitse botanicus Carl Albert Purpus. Het is vreemd dat de exacte vindplaats in Mexico nog steeds niet bekend is. Het is een zeer variabele soort, zodat er in de loop der tijd een groot aantal variëteiten is beschreven, waarvan var. *deminuta* de bekendste is. Het geslacht is vernoemd naar de Mexicaanse botanische tekenaar Atanasio Echeverria, waarbij in de wetenschappelijke naam één r is weggefallen. Het is nu een groot geslacht met 138 beschreven soorten. Ook zijn er veel hybriden in omloop. Een aantal kwekers en liefhebbers, o.a. onze landgenoot en Echeveria-specialist Joop van Keppel, hield zich hiermee bezig.

In deel 143 van zijn lopende serie getiteld 'Voor het voetlicht' bespreekt Bertus Spee *Aloe cipolinicola*, *Crassula hemisphaerica*, *Echeveria dactylifera* en *Ortegocactus macdougallii*.

Aat van Uijen presenteert deel 2 van zijn serie artikelen over epifytische cactussen. Hierin bespreekt hij *Rhipsalis campos-portoana*, een soort uit de kustbossen van Brazilië met ronde stengels en, heel opvallend, oranje bessen.

Na enkele andere auteurs behandelt nu Aiko Talens het onderwerp 'koudebestendige succulenten'. Hij legt uit hoe hij zijn planten zonder schade de winter doorhelpt. Hij heeft een grote collectie cactussen en andere vetplanten. De cactussencollectie bestaat vooral uit soorten die van nature al enige vorst kunnen doostaan, en zijn (voornamelijk Afrikaanse) vetplanten worden, om stookkosten te besparen, binnenshuis in een aparte kamer overwinterd.

Herman Vertongen doet verslag van zijn deelname in 2006 aan een botanische expeditie in Bolivia, die o.a. op zoek ging naar de groeiplaats van *Trichocereus randallii*. Deze soort was gevonden in de vroege jaren '60 door Friedrich Ritter die hem aanvankelijk beschouwde als een nieuwe Soehrensia-soort. Later bleek dat deze soort al eerder beschreven was door de Boliviaanse botanicus Martin Cardenas als *Trichocereus randallii*.

Met een artikel over *Coryphantha radicans* maakt ondergetekende een start voor een nieuwe rubriek. Hiervoor worden andere cactusliefhebbers uitgenodigd om een artikeltje te schrijven over hun oudste, nog levende, zelfgezaaide succulente plant, bij voorkeur geïllustreerd met een foto van de betreffende plant in bloei. Ik heb nog twee exemplaren van genoemde *C. radicans*, gezaaid in 1972 uit de zaadlijst van ons Clichéfonds, en elk jaar trouw bloeiend in augustus met grote gele bloemen en rode helmraden. Deze helmraden buigen na aanraking naar binnen, tegen de stijl aan, en voorkomen op die manier dat dieren de bloembuis kunnen inkruipen om van de nectar te snoepen of aan het vruchtbeginsel te knagen. Dit verschijnsel wordt thigmonastie genoemd.

Paul Theunis reageert op een eerder gepubliceerd artikel over succulenten in Europa (meestal de Canarische Eilanden). *Tephrocactus articulatus* komt in zijn thuisland Argentinië voor in een veel heter klimaat dan op Tenerife. Zijn tweede reactie betreft een artikel van Andre van Zuijlen waarin een paar foutjes zijn geslopen: *Gymnocalycium pflanzii* moet zijn *G. delaetii*, en *Echinopsis terscheckii* komt wel degelijk voor in Salta, Argentinië.

Volter ten Hoeve geeft weer een samenvatting van de inhoud van enkele buitenlandse tijdschriften over succulente planten.

De laatste bijdrage is, zoals gebruikelijk, van Tom Twijnstra. Hij breekt een lans voor *Anacampseros*, een geslacht van kleine vetplantjes waarvan overal in de kas zaailingen opkomen. In de woorden van Tom: een echte 'rouwdouwer'!

r.bregman@contact.uva.nl